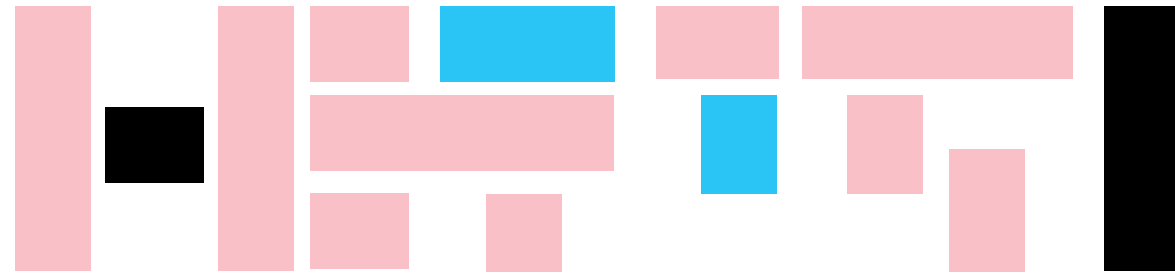

שיבוש

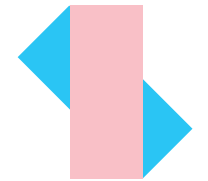
Hey

היי

שיבוש
אוצרות התערוכה_
מיכל קסטיאל וגלינה ארבלי

עיצוב תערוכה / גלינה ארבלי, דור טל ודור אלי
עיצוב גרפי תערוכה / קורס מעצבים פקולטה בהנחיית אביב ליכטר
עריכה לשונית / אסנת להט
עורכת הקטלוג / מיכל קסטיאל
עיצוב הקטלוג / אבירם בן שושן
הזכויות לכל היצירות המופיעות בספר שמורות ליוצרים
הקטלוג רואה אור בשיתוף משרד התרבות
התערוכה "שיבוש" בגלריה ויטרינה ע"ש ג'וליה מזרחי, מכון טכנולוגי חולון
אחראית גלריה ויטרינה / אורנה גטניו
פתיחה / 27-12-2018 . נעילה / 22-01-2019

כל הזכויות שמורות
HIT מכון טכנולוגי חולון
תשע"ט-2018

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, לתרגם,
לאחסן במאגר מידע כלשהו, לשדר או
לקלוט בכל דרך או אמצעי אלקטרוני,
אופטי או מכני או אחר, כל חלק שהוא
מהחומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל
סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור
בהחלט, אלא אם ניתנה רשות מפורשת
ובכתב מהמוציא לאור.
נדפס בישראל, תשע"ט-2019

ליזה ריצנר
התערבות המערכת הראייה
2017

AS-IS
אהוד אלדן ורועי מגדסי
2013

דוט מלנין
עלייתם של המלפפונים
2017

שיבוץ לייזר
רועי שכנאי
2015

חצי חצי
יעל ליבנה
2015

שעון
אילון ערמון
2018

דפנה
איתמר בורשטיין
2017

משטח סיבוב
שיר סניור
2017

Inside out
מריה זברין
2018

10,000 – 100,000
אביגיל ריינר, שלומי חנני, מיכאל גולן
2018

החלטה מדויקת
אפרת פרידנזון הריסון
2012

טבעת היא תבעת או טבעט?
אריאל לאביאן
2018

חצי בקבוק
אודי קרמסקי
2018

cover story
אביחי מזרחי וניל ננר
2016-2018

שם העבודה 1_חמישים סנטימטרים פחות או יותר
שם העבודה 2 : מטר, תשעים, שמונים, שבעים,
שישים, חמישים, ארבעים, שלושים, עשרים, עשר.
גיא קניגשטיין
2013

דרפירובקה :
אריאל בלונדר ושירה שובל
2018

צאת מהקווים
טלילה אברהם
2018

פורניר מתכת
טלילה אברהם
2018

מופע האורות הבלתי נראה
עדו צ'רני ואסף ארביב
2018

טעויות שמיחזרתי
רומי מסר
2016-2018

resist / submit
דרור קסלר
2018

EGGring
דניה צ'למינסקי
2014

Industrial One of V.002
עפרי ליפשיץ צפרוני
2017-2018

חיבוק
שרון מורו
2018

מניפסט הגליצ' ארט
עדי קרליץ
2018

N טרנסיליאן ליין
קלודט זורע
2016

כרומטוגרפיה
הילה מור
2016

טוען נטען
ורד אליעזרי גנשורא
2018

זמן שבור
גד ועדו צ'רני
2017

ארוחה של כלום
יונתן בלייר
2018

שבי
תמר ויזל
2010

מוות בהיזון חוזר
אופיר ליברמן
2018

Creative Jamming

שיבוש

Responses aspects & meanings

mechanical jamming – which on one hand examines technology which is perceived in its destruction and on the other hand technology that seeks to adopt human qualities and imperfection; material jamming – that examines which changes apply to material when it is used differently than usual; visual jamming – which examines the limits of what is perceived in culture and seeks to undermine it or amuse with it; jamming of cultural objects – which examines what happens to an object and its meaning when the manner in which it is used is disrupted. It should be noted that in some of the works, the boundaries between these four jamming methods are blurred and flow into each other.

The exhibition seeks to expose the motivations and objectives behind the use of art jamming and how they affect the product to which the act of jamming was applied. Through the works displayed, it is possible to identify aspects with positive and creative connotations, the possibility of renewal, a search for “new” formats, criticism and speculation on how society operates and functions, expands boundaries, makes boundaries flexible and

“Culture jammers are not satisfied with hope for a modest result. They seek to generate in-depth change in ways of thinking and life habits of people of our times. Radical activists seek to release us from the terror of enjoyment enforced on us by consumer capitalism.”

The dictionary definition of jamming is: 1) A breakdown, malfunction, disruption of ordinary activity, the normal course or proper order of something; 2) An error, mistake, castration, distortion. Negative and limited connotations can be seen in simplification of the term. However, in the different areas of creation, jamming is a term that describes an action that seeks to undermine the known mechanisms of cultural production and knowledge that strive to create perfect objects. Jamming and the actions taken to create it have various meanings that expand common cultural perceptions.

Jamming in the exhibition takes place in different media: Plastic art, photography, design and digital media. Although each work in the exhibition uses a jamming differently, it is evident that jamming is expressed in works in four ways: Digital technology/

שיבוש של חפצי תרבות – הבודק מה קורה לחפץ ולמשמעות שלו כאשר משבשים את האופן שבו שמשמשים בו. יש לציין שבחלק מהעבודות הגבולות בין ארבעת אופני השיבוש הללו מיטשטשים וזולגים זה אל זה.

התערוכה מבקשת לחשוף את המוטיבציות והמטרות שעומדות מאחורי השימוש בשיבוש בפעולת היצירה וכיצד הן משפיעות על התוצר שעליו הופעלה פעולה של שיבוש. דרך העבודות המוצגות ניתן לזהות בפעולת השיבוש היבטים בעלי קונוטציות חיוביות ויצירתיות, אפשרות לחידוש, חיפוש אחר צורניות “חדשה”, ביקורתיות ורהור על האופן שבו החברה פועלת ומתפקדת, מרחיבה גבולות, מגמישה גבולות ומערערת גבולות.

ניתן לראות דרך העבודות המוצגות בתערוכה שפעולת השיבוש יוצאת נגד התרבות הפופולרית ההגמונית, המאלצת אותנו כפרטים להיות כנועים לתכתיבי היופי ולשאיפה לשלמות מבלי לבטא עצמיות וייחודיות. התערבותו של היוצר בשלמות העיצוב ויצירת סדרי עולם חדשים בפרוץ השיבוש אל תוך תהליכי ייצור ועיצוב, חושפות את הצופה אל ה”כשל הלוגי” בעבודות ומעניקות לאובייקט המשובש מקום של בכורה. מקום זה משחר את היוצר מתפקידו הכמעט צפוי בהגדרת אובייקט השואף לשלמות. ניתן לומר שהשאיפה לחוסר שלמות, הנובעת מפגם, טעות או שיבוש, היא האידאל החדש של היופי.

תגובות, היבטים משמעות

”משבשי התרבות אינם מסתפקים בתקווה לתוצאה צנועה. הם מבקשים לחולל שינוי מעמיק באורחות החשיבה ובהרגלי החיים של האדם בן זמננו. הפעילים הרדיקלים מבקשים לשחרר אותנו מן הטרור של ההנאה שכפה עלינו הקפיטליזם הצרכני.”

ההגדרה המילונית של המושג שיבוש היא: (1) קלקול, תקלה, הפרעה בפעילות התקינה, במהלך התקין או בסדר התקין של משהו; (2) שגיאה, טעות; סירוס, סילוף. ניתן לראות בפשט של המושג קונוטציות שליליות ומצמצמות. עם זאת, בתחומי היצירה השונים שיבוש הוא מונח המתאר פעולה המבקשת לערער את מנגנוני הייצור והידע התרבותיים המוכרים השואפים לייצר אובייקטים מושלמים. השיבוש והפעולות הננקטות כדי לייצר אותו נושאים משמעויות שונות המרחיבות את התפיסות התרבותיות השגורות.

פעולת השיבוש בתערוכה מתקיימת במדיומים שונים: אמנות פלסטית, צילום, עיצוב ומדיה דיגיטלית. אף שכל עבודה בתערוכה משתמשת אחרת בפעולת השיבוש, ניתן לראות שהשיבוש בא לידי ביטוי בעבודות בארבעה אופנים: שיבוש טכנולוגי דיגיטלי/מכני – הבודק מחד גיסא טכנולוגיה שנתפסה בקלקלה ומאידך גיסא טכנולוגיה המבקשת לאמץ תכונות אנושיות ואי-שלמות; שיבוש חומרי – הבודק אילו שינויים חלים בחומר כאשר משתמשים בו אחרת מהאופן המקובל; שיבוש חזותי – הבודק את גבולות מה ששגור בתרבות ומבקש לערער עליו או להשתעשע בו;

גרירה של שבלונת עץ או מתכת על ג'יגר

העבודה נעשתה במסגרת פרויקט גמר בהנחיית פרופ' חנן דה לנגה, המחלקה לעיצוב תעשייתי בצלאל, 2017

משטח סיבוב
שיר סניור
2017

נראות גם לאחר התקשות הבטון, היבט השיבוש השני הוא שינוי התהליך, בכך שהמעצב ניסה לייצר כלים "one of" בתהליך תעשייתי בעזרת פעולות פשוטות שיצרו אפקט צורני מרשים: הרעדת השבלונה תוך כדי התנועה הסיבובית יצרה גלים בפני השטח; הרמה והורדה של השבלונה יצרה לכלי רגליים, שינוי ציר הסיבוב יצר צורות לא עגולות ועצירת התהליך באמצע איחדה בין השבלונה לכלי. המשמר את האיכות של תהליך ייצור בעבודת יד כמו "טביעת אצבע", למרות שיוצר בעזרת מכונה.

ג'יגר הוא מכונה הדומה לאובניים שבעזרתה ניתן לתעש תהליכי ייצור קרמיים. בג'יגר חומר הגלם מסתובב על משטח, ושבלונה דו-ממדית שנלחצת לעברו חורטת בו את צורתה באופן אחיד סביב הציר ומקנה לו את צורתו. בפרויקט זה בחר שיר סניור להתערב בתהליך ייצור עתיק זה ולשבש אותו. השיבוש הראשון הוא שינוי חומר הגלם. במקום החמר המסורתי משמשת תערובת בטון. כיוון שהבטון קצת רך בזמן העבודה, כל רעידה או תזוזה משאירות בו עקבות. המעצב בחר להשאיר את העקבות האלו בחומר והן

קלטת וידאו | סרט קלטת חרוזים | סריגה חופשית
צילום_אחיקם בן יוסף

Inside out
מריה זברין
2018

העבודה עוסקת בשיבוש מידע ומבקרת את הרשתות החברתיות. במקרים רבים המידע שאנשים מפרסמים ברשתות חברתיות הינו מנופח, מקושט ומשובש. אני מדגימה את הרעיון בעזרת מכשיר מידע – קלטת וידאו, שאני משבשת את המידע המוקלט בה באמצעות סריגה של סרט ההקלטה שבתוכה, וכך הוא פורץ החוצה בצורות שונות ולא צפויות.

מוט פליז, שעון יד משומש
צילום_אחיקם בן יוסף

שעון
אילון ערמון
2018

שעון היד הופך לשעון קיר כי המוט נשען על הקיר. בה בעת השעון אינו מחובר לקירוניתן להזזה. הכוונה ליצור אובייקט אשר מושך תשומת לב, שהוא כבד בנוכחות שלו וכבד במשקלו הפיזי.

שעון היה אובייקט פופולרי עד לא מזמן. אך היום כמעט לא עונדים שעוני יד. הזמנים השתנו. האם מושג הזמן השתנה עימם? אני חושב שכן. בעבודה שלי אני מציג שעון יד ומשנה את תפקידו ותפקודו על ידי הצגתו בצורה שונה – בתוך וכחלק ממוט פליז

יציקת פורצלן
Ligne Roset (FR) – 2017 מיוצר על ידי

דפנה
איתמר בורשטיין
2017

האגרטל "דפנה" הינו משחק על צורתו האיקונית של האגרטל. איתמר בורשטיין משתעשע עם החוקיות הצורנית והתפיסה המערבית-התרבותית של האובייקט כדי להציג נקודת מבט חדשה ומודרנית של הארכיטיפ הקלאסי. זהו תרגיל בשיבוש צורני אך תוך התייחסות מלאה לכבוד לצורה הקלאסית. האגרטל "דפנה" אמור לגרום לך לעצור, להסתכל, להשתהות, ואולי אפילו לחייך.

הוא מערך מושלם של אבנים מסודרות במעגל. הנפח התלת־ממדי של האבנים, שהן מוצר טבעי שעבר תהליכי שיבוש ממושכים של איתני הטבע שהחליקו ועיגלו את האבנים והפכו כל אחת מהן לשונה ומיוחדת. המרכיב השני הוא שימוש במכונה המפעילה מנועים לפי קובץ CNC ליצירת מעגל מדויק של אבנים. התוצר של האבנים בעודו מטפס על האבנים.

הוא מערך מושלם של אבנים מסודרות במעגל. הנפח התלת־ממדי של האבנים, שהן מוצר טבעי שעבר תהליכי שיבוש ממושכים של איתני הטבע שהחליקו ועיגלו את האבנים והפכו כל אחת מהן לשונה ומיוחדת. המרכיב השני הוא שימוש במכונה המפעילה מנועים לפי קובץ CNC ליצירת מעגל מדויק של אבנים. התוצר של האבנים בעודו מטפס על האבנים.

שיבושן המכוון של הצלחות פותח אפשרות לחיבור, התחדשות והתבוננות. השיבוש מייחד את הצלחות ומפגיש בין תעשייה למלאכה (craft). החצי הקלוע מעניק משמעות נוספת לחצי התעשייתי, הסדרתיות האחידה משתנה לקבוצת אובייקטים חד־פעמיים והפונקציה הופכת ללא רלוונטית.

גוף העבודות בפרויקט מורכב מצלחות פורצלן קלאסיות, יצוקות וחתוכות, שאליהן קלועים סלי קש בטכניקת ליפוף מסורתית. את המפגש בין האלגנטי למסורתי, בין מזרח למערב, רוקם חוט זהב הקיים בשתי התרבויות, בתכשיטי הנשים התימניות ובפס העדין המעטר את הצלחות האירופאיות, רקמה הקושרת את שתי הטכניקות לכדי אובייקט אחד.

הפרויקט עוסק במתח הקיים בין שתי התרבויות המרכיבות את זהותי – חצי פולני וחצי תימני. אני משבש ומרכיבה אותן מחדש, מחברת בין שני מיוצגים תרבותיים דרך אסופה של כלים, צבעים ומרקמים, ומבקשת לנוע בין הדיוק לחופש וליצור דבר חדש, מקומי, שלי.

דוט מלנין
עלייתם של המלפפונים
 2017

1 טבעת_ son of a gun
 חומרים_כסף, ברונזה, אוניקס, גביש סמוקי קוורץ
טבעת_2 אני קורא לך הר כי את לא באה
 חומרים_גביש רובי, קשאלונג, עץ זית, בורזה, כסף
טבעת_3 בזוקה
 חומרים_קוורץ קריסטל, כסף, ברונזה, גביש טורמלין, עטיפה של בזוקה
טבעת_4 מעוף העופרת
 חומרים_אגת, כסף, ברונזה, גביש פירית
 טכניקה_מעורבת

בעיצוב הטבעות אני מציג סיטואציה דמיונית שבה מינרל שבדרך כלל נחתך ומעובד שומר על צורתו הגולמית וממשיך להתפתח כאילו הוא עדיין עמוק באדמה, נתון ללחצים ולכוחות פנימיים שמשפיעים על אופיו הייחודי. כשהוא משובץ לטבעת באין מפריע, המינרל מותח את החומר ומשבש את האיזון בין טבעת לאבן המשובצת.

AS-IS
אהוד אלדן ורועי מגדסי
 2013

הדפסת תלת מימד במדפסת סליל (FDM)

על מנת להדגיש את "חותם" המדפסת התחלנו להתמקד בכוס גנרית ופשוטה. בכל הדפסה הצבנו את קובץ הכוס בתנוחה שונה על מגש המדפסת, ובעקבות זאת כל כוס יצאה שונה מהאחרת. לאחת נוצרה ידית, לאחרת נוצרה מעטפת, והיו מקרים שבהם מתחנו את גבולות המדפסת עד שהמבנה קרס וההדפסה הופסקה.

As-is הוא פרויקט מחקר הבוחן כיצד ניתן להחליף את "חתימת היד" של בעל המקצוע המסורתי בזו של טכנולוגיות עכשוויות. דרך אובייקט מסורתי – כוס הקפה הטורקי, ניסינו לבחון היכן עומדים ההבדלים בין הייצור המסורתי למודרני.

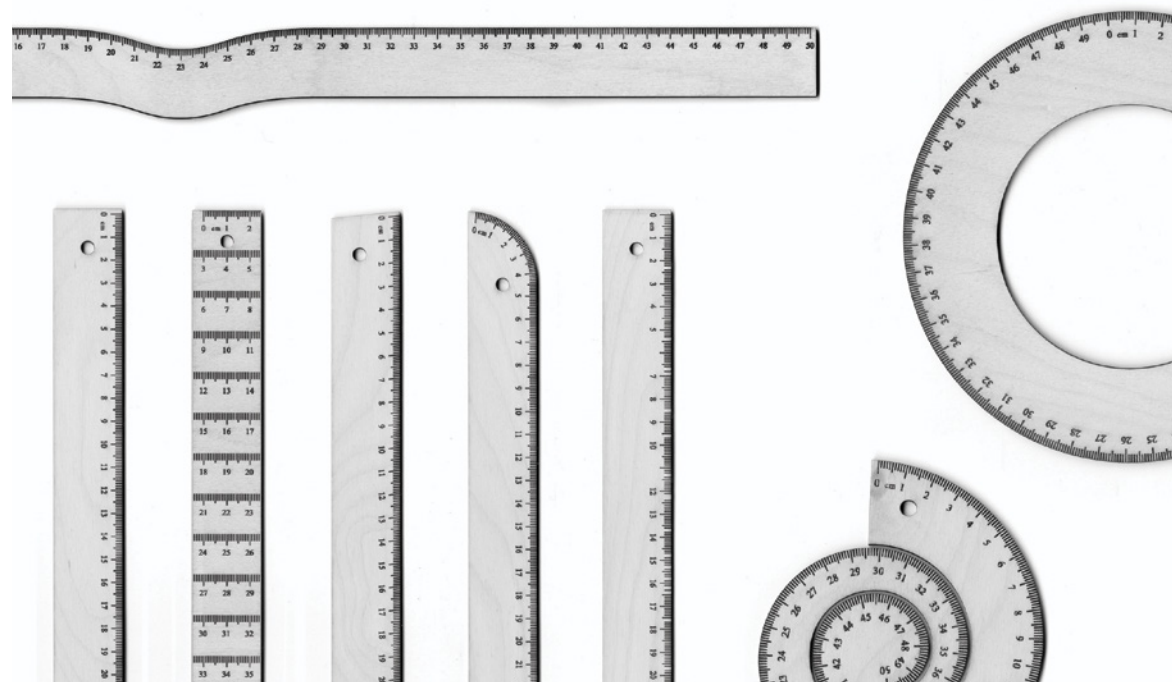
בחרנו לייצר כוס בהדפסת תלת-ממד במדפסת סליל (FDM). FDM היא טכנולוגיה חדישה אך בעלת חיסרון בהשוואה למדפסות אחרות היות שהיא יוצרת תמיכה (Support לאובייקט המודפס במהלך ההדפסה.

תחילה ניסינו ליצור כוס עם עיטורי ערבסקה בהדפסה. בזמן העלאת הקובץ למדפסת, מפעיל המדפסת הציב את הכוס בשוגג על הצד, דבר שיצר מבנה "תומך" מסביב לכוס שלא תוכנן כלל. התוצאה המשובשת נראתה לנו כהזדמנות חדשה ומעניינת לבחינת הטכנולוגיה.

שם העבודה 1_חמישים סנטימטרים פחות או יותר
שם העבודה 2 : מטר, תשעים, שמונים, שבעים, שישים,
חמישים, ארבעים, שלושים, עשרים, עשר.
גיא קניגשטיין
2013

עבודה 1_

סדרת סרגלי עץ הניחנים ב"כשל" פנימי, כלי מדידה ורישום
מבקשים לערער את מוסכמות העיצוב של המרחב הממושטר
שבו אנו חיים.

עבודה 2_

סדרת סרגלי עץ הניחנים ב"כשל" פנימי, כלי מדידה ורישום
מבקשים לערער את מוסכמות העיצוב של המרחב הממושטר
שבו אנו חיים.

הדפסת תלת מימד PLA

העבודה נעשתה במסגרת קורס התערבות במערכת
שנה ד', בהנחיית דב גנשורא
המחלקה לעיצוב תעשייתי
בצאל, 2017

לידה ריצנר
התערבות המערכת הראייה
2017

המשקפיים התחילו את קיומם בעולם כאביזר רפואי שנועד
לתיקון הראייה, כלומר לתקן פגם אצל אותם אנשים שרואים את
העולם באופן שונה ממה שמוגדר כראייה תקינה. עם השנים הפכו
המשקפיים ממכשיר רפואי לאביזר מעוצב המאפשר ביטוי עצמי.
לחוות אותה בצורה חדשה ולא שגרתית, כאשר כל פילטר מספק
נקודת הסתכלות שונה.

המשקפיים משנים את האופן שבו אנו רואים את העולם. אך מה
קורה כאשר המעצב בוחר להתעלם משימושם היומיומי של
המשקפיים, לאתגר את מערכת הראייה ולהקצין את האופן שבו
אנו חווים את המציאות?

חיתוך אורך בבקבוק זכוכית, שילוב חתכים מפרספקט
צילום_ ידידיה איש שלום

חצי בקבוק
אודי קרמסקי
2018

חתך בבקבוק זכוכית מתאר בציר החיתוך את מבנה הגוף של הבקבוק. אם מבודדים את החתך, ניתן לחזור ולהבין את המרחב התלת־ממדי של הגוף המקורי בעזרתו של חתך נוסף – "תוכנית". חתך האורך, שהוא קו המתאר של הגוף המקורי, מקבל "תוכנית" המתווה את כיוון התנועה שלו. כלומר החתך המקורי של הגוף מקבל את התוכנית כזקטור תנועה להשלמתו מחדש כאובייקט המקורי. לדוגמה, אם התוכנית היא עיגול האובייקט יחזור להיות בקבוק.

ומה אם "משבשים" את התוכנית ולא מצייתים למקור?

השימוש בחתך המקורי במתווה של דרך חדשה מפיק גוף חדש המשתנה בהתאם ל"תוכנית פעולה אחרת", כלומר תנועה חדשה שאינה בכיוון המקורי של הגוף. יש בכך שיבוש של מושג החתך והפיכת החתך מכזה שנועד לבטא ביטוי נאמן ובהיר את הפנימיות של המבנה או האובייקט החתוך, לכזה שיכול לחולל "חידה" – גוף משתנה בעל צורניות חדשה.

פעולת השיבוש נעשית באמצעות בנייה ממוחשבת של המבנה החדש, פירוקו לחתכים רוחביים ויצירת הגוף הפיזי מהחתכים, כך שמתקבל גוף חדש הבנוי ממערכת חומרית ומבנית אחרת, מגוף שלם לשלד מבני.

וז גם אפשרות לבנות גוף תלת־ממדי ולהבין את התנועה שלו, לא על ידי הדפסתו כאובייקט שלם מוגדר או יציקתו בתבנית, אלא על ידי הרכבתו מסדרת חתכים.

קורטן ונייר
צילום_ צילום_ ליאוניד פדרול
העבודה הושאלה לתערוכה באדיבות Galila's Collection

cover story
אביחי מזרחי וניל ננר
2016-2018

חלק מהסדרה נעשה במסגרת פרויקט הגמר בתוכנית
'אודות עיצוב' תואר שני בעיצוב תעשייתי
בצ'אל, 2016

מנגישים את המידע הכלול בהם. הקורא הוא שיחליט מה לעשות בהם, אם בכלל.

בספר, התוכן אינו קשור קשר ישיר לפיזיות של האובייקט, פרט אולי לכמות הטקסט המשפיעה על מספר הדפים. לעומת זאת, באובייקטים בסדרה Cover Story מתקיים קשר ישיר בין החומריות והפיזיות של האובייקט ובין התוכן שלו והסיפור שלו. האובייקט הוא חפץ בעל מסה ומבנה המעביר לנו מידע רגשי, תחושותי ותרבותי המבוסס על החוויות השונות שצבר האדם בחייו.

הספר מופיע בסדרה כנקודת מוצא חומרית, פיזית ותרבותית. השימוש בערכים השונים שלו נועד לייצר חפצים חדשים העומדים בפני עצמם, כאלה שלא ניתן לקרוא להם בשם.

האם ניתן להפריד בין הארכיטיפ של הספר והשימושיות שלו ובין החומר שמהם הוא מורכב? האם ניתן לשלול מהספר תכונות מהותיות ואולי לספור חדש? בה בעת האובייקטים המוצגים בסדרה הם טקסט, ולפיכך הם ניתנים לפרשנות ללא הגדרה מובנת מאליה. המוטיבציה העיקרית שלנו היא ליצור חפצים שהחיבור אליהם יהיה כזה שפּוֹתַח, לא כזה שמספק תשובות. התוצאה היא שמבחינה מסוימת החפצים מרוחקים במקצת מהצופה ולא

טבעת היא תבעת או טבעט?
אריאל לאביאן
2018

נחושת, אמייל, ספרי צבע ופטינות שונות
צורפות קלאסית, יציקת חומוס

ההגדרה המילונית של טבעת היא תכשיט מעוגל שעונדים על האצבע. האם נגדיר טבעת כטבעת גם כאשר חל בה שיבוש ולא ניתן לענוד אותה? האם העובדה שלא ניתן לענוד אותה מבטלת את הגדרתה כתכשיט? והאם הפונקציה מגדירה את האובייקט? שאלות אלו ורבות נוספות הדהדו בראשי כאשר יצרתי את הפרויקט, לבסוף בחרתי לעצב סדרה של ארבעה אובייקטים אשר מנסים לבחון את ההגדרה של טבעת על ידי שיבוש מכוון של צורתה. החומרים שבהם השתמשתי הם נחושת, אמייל, ספרי צבע ופטינות שונות בטכניקות של צורפות קלאסית ויציקת חומוס.

החלטה מדויקת
אפרת פרידנזון הריסון
2012

אלומיניום תעופתי, פליז מצופה זהב בעיבוד שבבי
בשילוב פלס ומצפן

המעצבת עובדת בטכנולוגיית עיבוד שבבי שנועדה לייצור סדרתי, מדויק ומהיר ללא טעויות אנוש. על אף הייצור בטכנולוגיה זו היא מייצרת אובייקטים מעטים, בסדרות קטנות, ומשבשת את מהות התפקוד הראשוני של הפלס והמצפן, מנטרלת אותם ויוצקת בהם משמעות מטאפיסית. עקב כך המשתמש נדרש להאט את פעולתו ולהיות שותף במימוש תכליתו של המוצר.

ה"תכשיטים" צופנים בחובם פלס ומצפן, אך צורתם אינה מאפשרת פילוס על משטח ישר. עקב כך תכליתם של הפלס והמצפן אינה מתאפשרת, אלא אם העונד יפילס אותם בידי. בעקבות זאת העונד ימצא את האיזון בין אצבעותיו ויחפש אחר כיוון ואיזון פנימי. המצפן משמש למציאת כיוון אבסולוטי ועוגן בחיים. הפלס משמש לחיפוש האיזון של האדם הן מול העולם הפיזי והן מול האיזון הנפשי שלו עצמו. "דע מאין באת ולאן אתה הולך".

חומרים_חומר, גלזורה
עבודת יד של מכונה / machine hand's made

Industrial One of V.002
עפרי ליפשיץ צפרוני
2017-2018

Industrial One Of הוא פרויקט מתמשך הבוחן אפשרות ייצור תעשייתי של אובייקטים One of a kind. המכונה, שנבנתה במיוחד עבור הפרויקט, מייצרת כלי קרמיקה ומשתמשת בחוט, אחד הכלים המרכזיים עבור הקרמיקאי, כרכיב מרכזי המעצב את פני הכלים. שיבוש התנועה המושלמת של המכונה על ידי קוד המשלב ערכים רנדומליים גורם לשוני צורני בין הכלים הקרמיים שהמכונה מייצרת ומבטיח שכל כלי יצא שונה מקודמו.

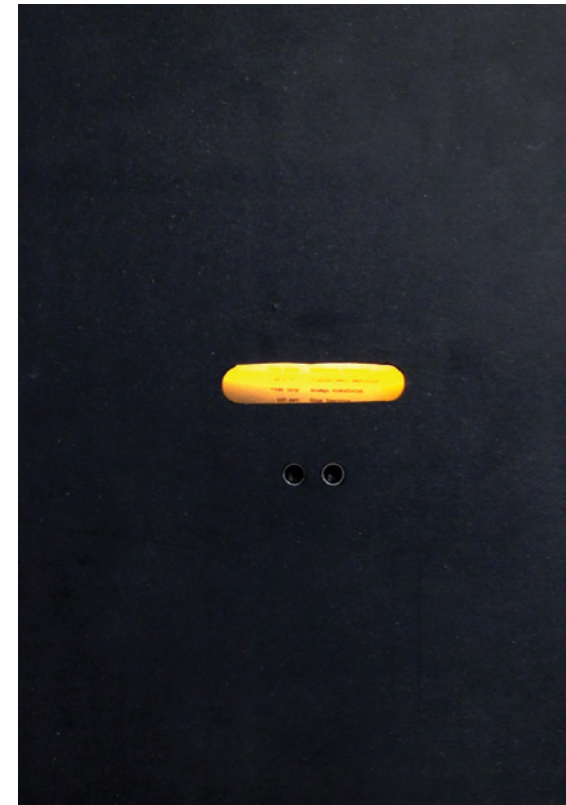
בסדרת הכלים המוצגת ניתן לשיבוש כוח נוסף, בכך שהוא יוצר גם את העיטור הגרפי על פני הכלים. חומר קרמי בגוונים שונים שולב במעטה של גליל החומר שממנו נוצרה הסדרה. במהלך עבודת המכונה, בכל תנועה של החוט נחשפות צורות צבעוניות שונות בשולי הכלי ונוצר עיטור יחידני המושפע מתנועת החוט ומתקשר עם צורתו התלת־ממדית של הכלי הקרמי.

ניתן לומר שהחוט מטביע את טביעת ידה של המכונה על הכלים כשם שיוצר מטביע את טביעות ידיו על החומר שעליו הוא עובד.

מיקט מדיה

10,000 – 100,000
אביגיל ריינר, שלומי חנני, מיכאל גולן
2018

דרך אשנב הצצה נגלית רשימה טקסטואלית, אינסופית. למרות הרצון להתקרב ולפענח את הכתוב, הצופה בעבודה הוא שותף פעיל בהשמדתה בין אם הוא רוצה בכך ובין אם לאו. באופן זה הצופה גורם לשיבוש הקריאה ולהכחדת הרשימה.

בדומה לפעולת הצופה בעבודה, גם בעלי-החיים, היוצרים את המגוון הביולוגי בכדור הארץ, נכחדים בגלל פעולותינו. העבודה מנכיחה שפעולת השיבוש היא היא – עצם הווייתנו.

resist / submit
דרור קסלר
2018

submit/nominate/label/grain/crush/granulate/breakup/disrupt/counter/counterbalance/counteract/resist
submit/putforth/communicate/emit/blow/shatter/cleave/conglomerate/raise/pickup/arrest/repress/resist
submit/comply/suit/series/buzz/call/chirp/chip/cut/draw/ensnare/leadon/control/bridle/repress/resist
submit/assent/ratification/aye/division/folderol/section/strain/pull/stretchout/holdup/rebuff/resist
submit/mark/effect/fetch/collect/crowd/corral/harvest/hoard/treasury/dealwith/chasten/repress/resist
submit/counsel/advocate/substitute/equivalent/agent/connection/file/bank/drop/settle/lay/damp/resist
submit/station/label/color/dollup/ornament/paint/dip/signal/semaphore/sign/pause/letup/detain/resist
submit/pose/semblance/shape/species/strip/makeup/making/conformation/frame/setoff/contravene/resist
submit/letpass/procrastinate/skip/jump/quiver/falter/withdraw/deny/unsay/repudiate/contradict/resist
submit/station/bracket/shelf/hold/symbol/comparison/ersatz/change/fake/tamperwith/intermeddle/resist
submit/maintain/hold/repulse/abjure/notadmit/recant/sacrifice/incense/rally/meet/adjust/yield/resist
submit/advise/powwow/discuss/dealwith/interest/weight/mana/effect/facet/head/spike/contravene/resist
submit/obey/mind/ethos/constitution/grain/lot/spot/flood/drift/ascent/uprising/mutiny/disobey/resist
submit/contend/declare/commission/get/irritate/abrade/decrease/curtail/straiten/retard/detain/resist
submit/run/force/jam/close/section/parts/stem/pole/arbor/greenhouse/retreat/hesitate/holdback/resist
submit/nominate/specify/define/engrave/index/schedule/rationalization/device/cover/clap/clash/resist
submit/setbefore/favor/attention/mark/setoff/contradict/counterpose/conflict/interfere/impede/resist
submit/run/puncture/break/discontinuity/renewal/plagiarism/infringement/hurt/constrain/detain/resist
submit/setforth/evidence/display/elan/activity/working/thinning/reduction/relief/allotment/help/resist
submit/comearound/swerve/turmside/stepaside/bearoff/sidle/pad/scramble/tumble/falter/protest/resist
submit/argue/reason/extract/select/better/qualify/go/submerge/sink/regress/setback/rout/check/resist
submit/mark/significant/index/taste/example/standard/leap/boom/squall/snarl/hook/charm/arrest/resist
submit/speakup/front/lineaments/lines/turn/variation/conversion/poaching/roasting/banter/face/resist
submit/postulate/statement/passage/flourish/turn/cut/wardoff/pussyfoot/slide/continue/holdout/resist
submit/standfor/laydown/dictate/master/break/disengage/split/welt/flange/handle/hold/bottleup/resist
submit/enter/carry/minute/stage/back/makeup/temper/develop/strikeout/scratch/blare/blast/defy/resist
submit/advise/enlighten/expose/wakeup/keyup/incite/drive/strike/encounter/spend/absorb/arrest/resist
submit/direct/unequivocal/open/yield/turnout/discharge/inactivate/queer/destroy/scotch/holdup/resist
submit/aver/justify/digmatize/whitewash/whiten/wan/numb/dull/poultice/abate/control/hinder/resist
submit/prescribe/set/puton/crash/strike/clap/slog/sidle/flounce/jigger/drench/cram/runagainst/resist
submit/kibitz/prescribe/validate/decreed/rubric/tenet/idea/import/suggest/pose/present/holdout/resist

EGGring
דניה צ'למינסקי
2014

אחיד (monotype), כעדות לדומיננטיות של הפְּדָר החדש הנוול
מתוך אלפי הפְּדָרִים פעוטים וחסרי השפעה לכאורה.

בעולם המדיה המודרני, הבנוי על השימוש בשיבושים קלים של
ידיעות ואמיתות, שרשראות שיבושים כאלה מתקיימות כחלק
ממנגנון ההפצה הוויראלי. שם גם מתקיימת לעיתים השאיפה
להיפוך המשמעות, ככלי למסגור מחדש (reframing) של
המציאות ולהתאמתה לנקודת מבט אלטרנטיבית.

העבודה מנסה לאתגר את הצופה לבחון את יחסו לחלקיקות
המדרון המזוהה במנגנונים אלו ואת הפוטנציאל הטמון בהם
לשינוי התודעה.

העבודה בוחנת את השימוש בשרשרת של שיבושי משמעות
עדינים ואקראיים ככלי ליצירת שיבוש המשמעות האולטימטיבי
– ההיפוך.

כחומר גלם משמשת תכונת הֶרְדָּפּוּת (synonymity) – שקילות
מילים עד כדי שיבוש קל של המשמעות או ההקשר. אלגוריתם
מתורת הגרפים נכתב כדי לכרות אגרון (thesaurus) ולהרכיב
שרשראות של מילים נרדפות, כך שבראש השרשרת ובסופה
יופיעו צמדי מילים אשר משמעותן הפוכה.

מתוך מאגר רחב של שרשראות כאלה (יותר מ-100,000) נבחרו
אקראית שרשראות בעלות מספר תווים זהה והודפסו בגופן ברוחב

שריבדתי במספר שכבות של דבק אפוקסי כדי שקליפת הביצה
לא תישבר. בשלב סופי של העבודה הטבעת\ביצה נפלה מידי
ונסדקה. ברגע זה של שיבוש הבנתי שהביצה הזו, החושפת את
פנימיותה – שכבת הזהב הפנימית שלה, מספרת במדויק את
הסיפור שרצייתי לספר, סיפור המרמז על הפוטנציאל הגלום בכל
ביצה, בכל חיים.

בעבודה שלי אני משלבת חומרים מנוגדים: חומרים אורגניים מול
סינטטיים, חומרים קשים מול רכים, חומרים שאני יוצרת לעומת
כאלה שאני מוצאת, ואני יוצרת נקודות מתח בניסיון ליצור
משמעות ולספר סיפור. ניסור הביצה היה איטי ומאתגר. קדחתי
בביצה והגדלתי את שני הקידוחים בזהירות רבה לקוטר של אצבע,
בכוונה להגיע לטבעת מביצה שלמה. ניסיונות רבים הסתיימו
בשבירה של קליפת הביצה במקום שבו קדחתי. כשהצלחתי להגיע
לטבעת קדוחה בשלמות, ציפיתי את פנים הטבעת בשכבת זהב

מופע האורות הבלתי נראה
עדו צ'רני ואסף ארביב
2018

העבודה משתמשת בתחום תדרים הנסתר לעין על מנת להעביר מסר. סוג של שיבוש מהופך – הצגה של הבלתי נראה. מה שקורה איננו מה שנראה. כאשר מסתכלים דרך מצלמת הטלפון מתגלה רצף מילים בלופ:

THIS IS IT IS THIS IT THIS IS IT IS THIS IT

לופ המילים קשור לטקסט על חזית העבודה THE INVISIBLE LIGHT SHOW. הסבר השימוש – הביטוי בעבודה דרך מצלמת הטלפון הנייד או דרך מצלמת הסלפי.

טעויות שמיחזרתי
רומי מסר
2016-2018

מחשבה מעמיקה על הבזבזנות של תעשיית הטקסטיל עוררה שינוי בדרכי הפעולה המוכרות, שכעת הורכבו בעיקר ממחזור שאריות מהעבר ומיצירת יש מהקיים. לעבודה אין סקיזות, העבודה היא הסקיזה; השארית היא הטעות, ואין יכולת או צורך להסתיר דבר.

תהליך העבודה בעצם אינו מסתיים לעולם. הוא מייצר בעצמו שאריות חדשות, כך שהטעויות ממשיכות להיווצר ולספק מעגל אינסופי של יצירה.

התבוננות בעבודות ישנות, על שאריות בד, פלטות צבע ותפרים פגומים, שנתרו מחוץ לאור הזרקורים ומעולם לא הוצגו, הובילו את תהליך היצירה של העבודות, ובכך הפך מבנה הסטודיו הביתי "האגרני", היכל הג'אנק, לקרקע פורייה לעבודה.

שיטת הפעולה נעשתה בחוקיות ברורה: החומרים עשויים משאריות בלבד – כלומר פיסות הבד והחוטמים ש"נפלו בחדר העריכה" במהלך השנים. לאחר שהן לוקטו מתוך ערימת השאריות הן נבחנו מחדש, נגזרו, הונחו כפיסות קולאז', הודבקו ונתפרו בתפירה חופשית לכדי קומפוזיציה חדשה. פעולות אלה העניקו חיים חדשים לשאריות, שאובחנו בעבר כטעות.

אריג פוליאסטר, תפירה, הפעלה ממונעת אוטומטית

העבודה נעשתה במסגרת פסטיבל סנט פטרבורג
ישראל של הבריגדה התרבותית

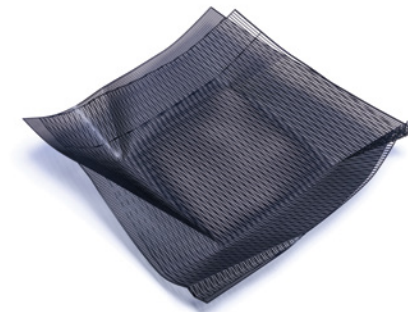

דרפירובקה:
אריאל בלונדר ושירה שובל
2018

דרפירובקה הינו וילון אירופאי מונומנטלי שנתפר במיוחד לפסטיבל סנט פטרבורג-ישראל של הבריגדה התרבותית, שהתקיים בבית התפוצות בסוף נובמבר 2018. זהו אלמנט טקסטילי עשיר, עתיר בד ושעות עבודה, המפגיש בין התרבות החומרית הפטרבורגית לבין זו הישראלית. הסגנון, ההידור והמורכבות של הווילון ועצם נוכחותו בחלל, מהווים שיבוש למרחב הפנים הישראלי המוכר לנו: חשוף, ישיר, מאולתר, נטול קישוט, ללא פילטרים. הווילון, המופעל באמצעות מערכת מנועים מסונכרנת לכיווץ מתואם וסימטרי ולחשיפה של החוץ, מקבל בגרסתו המקומית שיבושים המייצרים כיווצים משונים, חשיפה לא מבוקרת, תמונה "לקויה".

צאת מהקווים
טלילה אברהם
2018

נירוסטה, צריבה כימית

העבודה עוסקת בחופש לא לדייק, בניגוד גמור למה שמלמדים אותנו מכיתה א' – לא לצאת מהקווים. האובייקט הוא תוצאה של חפיפה לא מושלמת בין מחברת עברית ומחברת חשבון והגריד החדש המתקבל מחפיפה זו.

פורנר מתכת
טלילה אברהם
2018

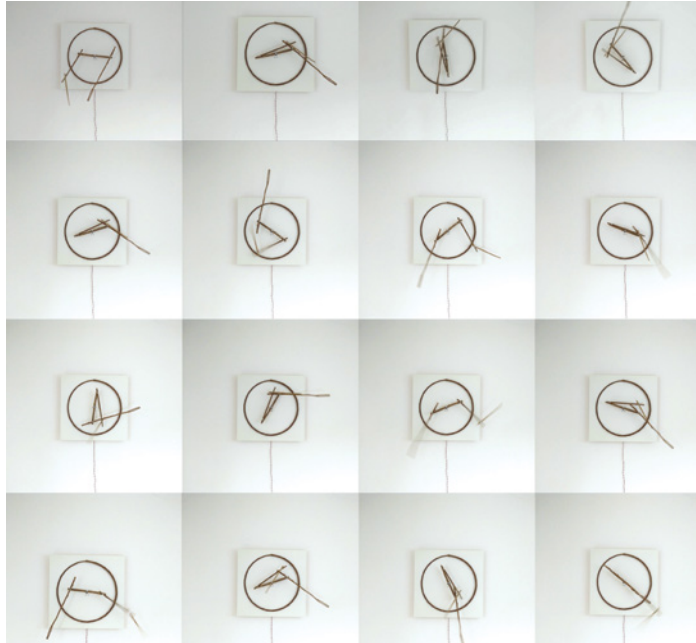
זכוכית, נירוסטה, צריבה כימית, למינציה

העבודה עוסקת ביכולת לשמר נראות של עץ במתכת ובשימוש בטכניקה של עיבוד עץ לבוד בתעשייה לכבישת "פורנר המתכת" בין שכבות הזכוכית.

זמן שבור
גד ועדו צ'רני
2017

שיבוש של מחוגי השעון מייצר אקראיות של תנועה וצליל. חומר גלם תעשייתי וחומרים מן הטבע משתלבים במארג של תנועה מכנית. תנועה מתוזמנת וסדירה מול התנהלות חזרתית ומקרית של רכיבים חופשיים

קליפות ושאריות מזון
צילום_שפי בלייר

ארוחה של כלום
יונתן בלייר
2018

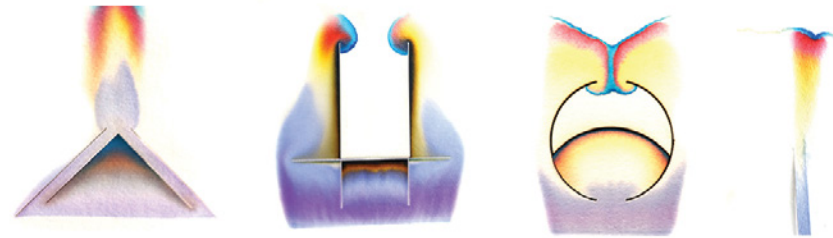

האובייקט הוא ארוחת שף המכילה שש מנות שעשויות מקליפות של חומרי גלם. הפרויקט התחיל ממחשבות על תרבות השפע ועל האינסטגרם, על דברים שרק נראים טוב אך אין בהם שום תוכן ועל כמויות המזון העצומות שנזרקות לפח בכל יום. רציתי לייצר נראות נקייה ומגרה בצלחת בסגנון של ארוחות הגורמה תוך שימוש ציני בקליפות לשיבוש התוכן של כל מנה, כדי שתיראה יפה ומושכת אך לא תהיה אכילה כלל.

העבודה נעשתה במסגרת החלק המחקרי בפרויקט הגמר בהנחיית פרופ' עידו ברונו המחלקה לעיצוב תעשייתי בצלאל, 2016

כרומטוגרפיה
הילה מור
2016

העבודה היא סדרה של ניסויים במים, דיו שחור ונייר, סדרה של שיבושים, דליפות וניסיון לשליטה בתנועת מים דרך נייר באמצעות סכרים וגשרים. דרך הניסויים אני לומדת לחזות את השיבושים כחלק ממערכת חוקים של דליפות, שניתן לכוון את תנועתן ולשלוט בהן. למשל שתי דליפות שמתפשטות והופכות לשני גלים שגדלים ומתנגשים ויוצרים קו ישר.

טוען נטען
ורד אליעזרי גנשוא
2018

מושג. הלופ מייצר עניין בפני עצמו ואולי אפילו מעניין יותר מהפעולה שהתמקדנו בה כאשר הטוען התפרץ ועצר הכול, כדי להזכיר לנו שההווה, הזמן הזה שבו "יש לחכות", חשוב כמו כל רגע אחר ואף חשוב יותר.

הטוען הוא מענה לשיבוש דיגיטאלי צפוי ומקובל המתרחש יום-יום. הטוען "המשובש" שיצרתי מעלה את השאלות: מה יקרה אם השיבוש היום-יומי יהפוך לעניין בפני עצמו? ומה יקרה אם הוא יעסוק במרכז, בספירלה, באסתטיקה, בכוריאוגרפיה ובהווה?

Loader, האייקון המסתובב, הוא הדימוי הוויזואלי המסביר שהמדיה זקוקה לזמן חישוב, שהיא אינה "עולה" כראוי, שהיא נטענת בזה הרגע ושיש להתאזר בסבלנות. האנימציה של הטוען היא לופ קצרצר וקל משקל מבחינה דיגיטלית המבהיר שלא ברור כמה זמן עלינו להתאזר בסבלנות עד שהסרט יעלה או עד שתתבצע הפעולה שביקשנו מהמחשב לבצע.

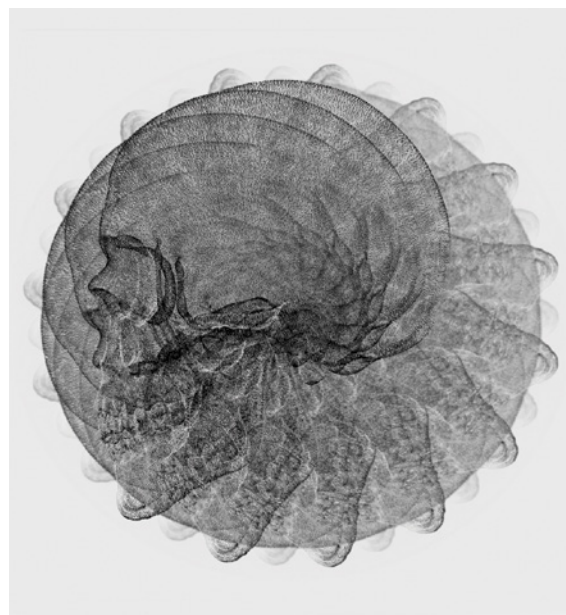
בעבודתי שיבשתי את הטוען הפשוט הזה ללופ קצר, חייתי וממורכז, המתבסס על סרטון הכולל מבט על ספיראלי של יער

מוות בהיזון חוזר
אופיר ליברמן
2018

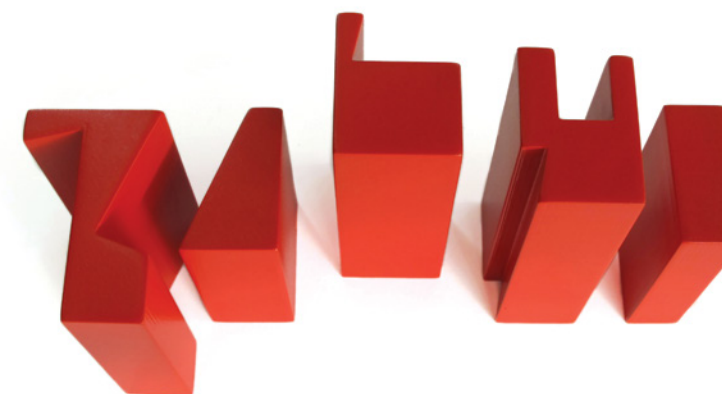

העבודה מבקשת לבקר את מערכת היחסים של האנושות עם המוות. רוב התרבויות בנות זמננו דוחקות מהתודעה את המוות, הנתון הקבוע היחיד שיש לאדם מרגע שהוא נולד, ואילו המוות ממשיך בשלו.

אפשר לחשוב על המוות כאינדקס של הממשי החוץ את כל רמות הווירטואליות של התרבות העכשווית. בעבודה מוקרנת גולגולת מסתובבת הבנויה ממיליון חלקיקים. בזמן השמעת צליל או קול בחלל הגולגולת מתפרקת למרכיביה, ולאחר שהצליל או הקול חדלים להישמע היא חוזרת למצבה ההתחלתי. פידבק (משוב, היזון חוזר) בין צליל לצורה, בין אדם למוות, שואל מדוע אומרים שקשה להתמודד עם הלא ידוע כאשר הקושי הגדול הוא להתמודד עם הידוע מראש.

חיבוק
שרון מורו
2018

פן נוסף של הפרעה נוצר כתוצאה מן המעבר לתלת מימד, כאשר גם זווית המבט של המתבונן מקבלת משמעות בהקשר לרמת הקריאות. האובייקט נושא מסר טקסטואלי חבוי ומזמן את העין והמוח לתרגיל גשטאלט טיפוגרפי.

המרחב הלימינלי של האות והמילה, זה הכלוא בחללים הפנימיים של האותיות וביניהן מאפשר לשבש את הידע שכבר רכשנו ולשוב ולהתבונן במילה הכתובה בעיניים בתוליות, אנאלפביתיות; מרחב המציע אפשרות לחוות ולראות צורות לפני מסרים ישירים.

מרגע שאנו לומדים לקרוא, אין בידינו אפשרות לשוב ולהתבונן בכתב באופן חווייתי לא תבוני. האות אינה עוד צורה, כי אם חלק מרצף סימנים מוסכם ונושא מסר שהמוח מנסה לפענחו באופן אוטומטי.

/ באג / גליץ' / דפק /
/ דפקט / חיסרון /
/ ליקוי / לקונה /
/ מגרעת /
/ מום / פגם /
/ תקלה.

שבי
תמר וייזל
2010

וידאו

בן דרור ימיני – ידיעות אחרונות –
15/9/2009

בזמן שתנועות המצלמה מתקרבות אל הכיסא הריק ומתרחקות ממנו מתבהר כי הדימוי מוכר. זהו הדימוי של הנעדר הנוכח הלאומי שהביא איתו את שאלת השווי של חיי אדם בכלל והשווי של חיי חייל בצבא ההגנה לישראל בפרט, דימוי מוכר מאוד הצרוב בזיכרון הטראומטי הקולקטיבי של עם ישראל.

”מדינות מתוקנות – הדוגמאות מצויות בשנים ובחודשים אלה, כאשר חיילים ואזרחים נחטפו ונחטפים בעיראק ובאפגניסטן – אינן משלמות מחיר שיש בו פגיעה באינטרסים לאומיים... מדינות מתוקנות יודעות להבחין בין כל מאמץ לבין כל מחיר. אבל לא בישראל. כאן, פסטיבל גלעד שליט משבש כל חלקה טובה. הוא מתחיל לשבש את שיקול הדעת הראוי. הפסטיבל הזה חייב להיפסק. גם למען גלעד שליט.”

